

УДК 376.1

Попович В.М.¹, Мінза О.С.²

¹ проф. НУ «Запорізька політехніка»

² студ. гр. СН-211м НУ «Запорізька політехніка»

СПЕЦИФІКА МОТИВІВ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТСТВА

Для вивчення мотивації студентської молоді в навчальній діяльності треба чітко позначити декілька важливих для подальшого розгляду моментів.

По-перше, необхідно врахувати особливості студентства як соціально-професійної групи, яка має специфічні цілі, завдання, положення в суспільстві. Тому слід говорити про наявність загальних характеристик студентської молоді.

По-друге, необхідно брати до уваги особливості діяльності студентства в навчальному процесі.

По-третє, враховувати особливості мотивацій студентства за ознаками профілю вузу, отриманої професії, кон'юнктури ринку праці.

По-четверте, позначити відмінності і динаміку змін мотивів в навчальній діяльності студентів молодших (1-2) і старших (3-5) курсів. А також виявити специфіку мотиваційної структури різних поколінь студентської молоді.

Прийнято говорити про студентів як про єдину соціально-професійну групу, яка має специфічні цілі, завдання і положення в суспільстві. Студентство - це мобільна соціальна група, основні соціальні завдання якої полягають в: засвоєнні системи знань, ядром якої є професійні знання; оволодінні соціальними ролями в матеріальному і духовному виробництві; розвитку особи; - отриманні особової, професійної, цивільної і етичної зрілості. Сам навчальний процес у вузі припускає "включення студентів в систему суспільних відносин, засвоєння соціальних цінностей суспільства, зміцненню зв'язків студентства з іншими соціальними групами" [1; 2]. І, хоча вже зараз спостерігається досить значне розшарування в студентському середовищі, хотілось би відзначити, що студентська молодь відрізняється від своїх однолітків, які не йдуть вчитися у вузи, а йдуть відразу після школи працювати або в ПТУ і т.д. Вони відрізняються своїм світоглядом, відношенням до життя, потребами, мотивами діяльності.

Зараз в Україні, як і на Заході, молодь більше вже не вважають однорідною соціальною групою. Вельми різні її соціальні, матеріальні і ідейно-політичні позиції. Це різноманіття та диференціація позначається і на мотиваційній структурі. Єдиним залишається тільки те, що цій соціальній групі властива цільова орієнтація на перспективу.

Слід підкреслити плідність вказаних вище підходів і необхідність враховувати їх в єдності при аналізі навчальної діяльності.

У науковій літературі, присвяченій аналізу мотивів студентів в навчальній діяльності, приділяється велика увага умовам формування мотиваційної структури особи, а також залежності мотиваційної структури від стратегії навчання: традиційної і інноваційної. Традиційна і інноваційна стратегії відрізняються своїми завданнями навчання. Якщо традиційна є по суті "підгонкою" процесу навчання під держзамовлення системи і підготовкою головним чином кадрів, то інноваційна - спрямована на обслуговування і забезпечення повного процесу розвитку особи і фахівця, зокрема, на основі об'єктивних законів, і тому її основним завданням є педагогіка співпраці

Гуманістичний підхід до освіти полягає в розгляді його як самоцілі і блага самого по собі і орієнтує увесь процес отримання знань на інтереси, цілі і потреби самого студента. Вища школа повинна навчити молоду людину жити у згоді з природою, суспільством, державою, другими людьми, з самим собою, тобто покласти в основу своєї діяльності пошану до іншої людини і до суспільства, а, отже, і до самого себе.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Основы педагогики и психологии высшей школы. - М.: Высшая школа, 1986. -368 с.

2. Павловец Г.Г. Учебная мотивация как фактор профессионального становления современных студентов. Режим доступу: conf.stavsu.ru/_WordDocs/604.doc.